യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തീയ ശുശ്രൂഷ

Lesson 10
for
September
5, 2026

“ ഞങ്ങൾ സകലവിധത്തിലും കഷ്ടം സഹിക്കുന്നവർ എങ്കിലും
ഇടുങ്ങിയിരിക്കുന്നില്ല; ബുദ്ധിമുട്ടുന്നവർ എങ്കിലും നിരാശപ്പെടുന്നില്ല;
ഉപദ്രവം അനുഭവിക്കുന്നവർ എങ്കിലും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുന്നില്ല;
വീണുകിടക്കുന്നവർ എങ്കിലും നശിച്ചുപോകുന്നില്ല;
യേശുവിന്റെ ജീവൻ ഞങ്ങളുടെ ശരീരത്തിൽ വെളിപ്പെടേണ്ടതിന്നു യേശുവിന്റെ
മരണം ശരീരത്തിൽ എപ്പോഴും വഹിക്കുന്നു.” (2 കൊരിന്ത്യർ 4:8–10)

ഒരു പാസ്റ്ററുടെ ജീവിതം സുഖകരമാണെന്ന് ആരാണ് പറഞ്ഞത്? സുവിശേഷ ശുശ്രൂഷകർ വലിയ ഉത്തരവാദിത്തം വഹിക്കുന്നു, അവരുടെ ശ്രമങ്ങൾ അപകടരഹിതമല്ല.

നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആത്മാക്കളോടുള്ള സ്നേഹവും, സുവിശേഷം സ്വീകരിച്ചവരെ പരിപാലിക്കുന്നതിനും കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിനും അവർ നൽകേണ്ട ആർദ്രമായ കരുതലുമാണ് യഥാർത്ഥ ശുശ്രൂഷകരെ കൊതിയൂറുന്ന ചെന്നായ്ക്കളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തരാക്കുന്നത്.

സഭ അതിന്റെ ശുശ്രൂഷകരുമായി സഹകരിച്ച് ജീവിതശൈലിയിൽ നിർണായക മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തുമ്പോൾ, അത് എല്ലാവർക്കും ആശ്വാസവും സന്തോഷവും നൽകുന്ന ഒരു അനുരഞ്ജന ഘടകമായി മാറുന്നു.

- പാസ്റ്ററുടെ പ്രവൃത്തി
  - പ്രാപ്തിയുള്ള ശുശ്രൂഷകർ
  - ശുശ്രൂഷയുടെ അപകടസാധ്യതകൾ
- വിശ്വാസികളുടെ കടമകൾ
  - സമാധാനത്തിൻറെ ദൂതുവാഹകർ
  - സംയുക്ത പരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലം
- സംയുക്ത പരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലം
  - ആശ്വാസവും സന്തോഷവും

പാസ്റ്ററുടെ പ്രവൃത്തി

പ്രാപ്തിയുള്ള ശുശ്രൂഷകർ

"ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ എഴുതിയതായി സകലമനുഷ്യരും അറിയുന്നതും വായിക്കുന്നതുമായ ഞങ്ങളുടെ പത്രം നിങ്ങൾ തന്നേ." (2 കൊരിന്ത്യർ 3:2)

ചില കാര്യങ്ങൾ കാലക്രമേണ വലിയ മാറ്റമൊന്നും വരുത്തുന്നില്ല. ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെന്നപോലെ ഇന്നും ശുപാർശ കത്തുകൾ തുറന്നിരിക്കുന്നു. കൊരിന്തിലെ സഭ അംഗീകരിക്കാൻ പൗലോസിന് ഒരു ശുപാർശ കത്ത് ആവശ്യമായിരുന്നോ? (2 കൊരിന്ത്യർ 3:1)

ലഭ്യമായതിൽ വച്ച് ഏറ്റവും മികച്ച ശുപാർശക്കത്ത് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു: കൊരിന്ത്യർ തന്നെ (2 കൊരി. 3:2). ദൈവകൃപയാൽ, അപ്പോസ്തലന്റെയും സഹകാരികളുടെയും പ്രസംഗത്തിലൂടെ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ രൂപാന്തരപ്പെട്ടു (2 കൊരി. 3:3).

പൗലോസും സഹായികളും "പുതിയ ഉടമ്പടിയുടെ ശുശ്രൂഷകരാകാൻ പ്രാപ്തരായിരുന്നു" (2 കൊരി. 3:6). നിത്യജീവനുവേണ്ടി ആത്മാവിനാൽ ഹൃദയത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ട ഒരു മഹത്വകരമായ ഉടമ്പടി.

എന്നാൽ ചിലർ മറ്റൊരു ഉടമ്പടിയെ പിന്തുടർന്നു, കല്ലിൽ എഴുതിയ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ മൂലമുള്ള രക്ഷയുടെ ഉടമ്പടി, അത് കൃപയുടെ മഹത്വം ഗ്രഹിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അവരെ തടഞ്ഞു (2 കൊരി. 3:7-9).

ശുശ്രൂഷയുടെ അപകടസാധ്യതകൾ

"മോശെയുടെ പുസ്തകം വായിക്കുമ്പോൾ മൂടുപടം ഇന്നേയോളം അവരുടെ ഹൃദയത്തിന്മേൽ കിടക്കുന്നു.." (2 കൊരിന്ത്യർ 4:15)

ശുശ്രൂഷയുടെ അപകടസാധ്യതകൾ പൗലോസ് മനസ്സിലാക്കുകയും സഹിച്ചുനിൽക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഈ അപകടസാധ്യതകൾ വിലമതിക്കുന്നതാണെന്ന് അവനറിയാമായിരുന്നു, രക്ഷ നേടാൻ താൻ അവസരം നൽകിയ ആളുകളോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ അവൻ അവ സഹിച്ചു (2 കൊരി. 4:15). മാത്രമല്ല, ദൈവിക സഹായത്തിന്റെ ഉറപ്പും അവനുണ്ടായിരുന്നു (2 കൊരി. 4:7-9):

ഞങ്ങൾ......	പക്ഷേ...
സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തിയ	തകർന്നിട്ടില്ല
ആശയക്കുഴപ്പത്തിലായ	നിരാശയിലല്ല
പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ട	ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല
തകർക്കപ്പെട്ട	നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല

ദൈവത്തിനു മാത്രമായി മഹത്വം ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്, ദുർബലരായ മനുഷ്യരിലൂടെയാണ് സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കപ്പെടുന്നത്.

പുനരുത്ഥാനദിവസം നമുക്ക് ലഭിക്കുന്ന "മഹത്വത്തിന്റെ ശാശ്വതഭാരവുമായി" താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ കഷ്ടപ്പാടുകൾ "ക്ഷണനേരത്തേക്കുള്ള ഒരു ലഘുവായ കഷ്ടത"യാണ് (2 കൊരി. 4:14-18).

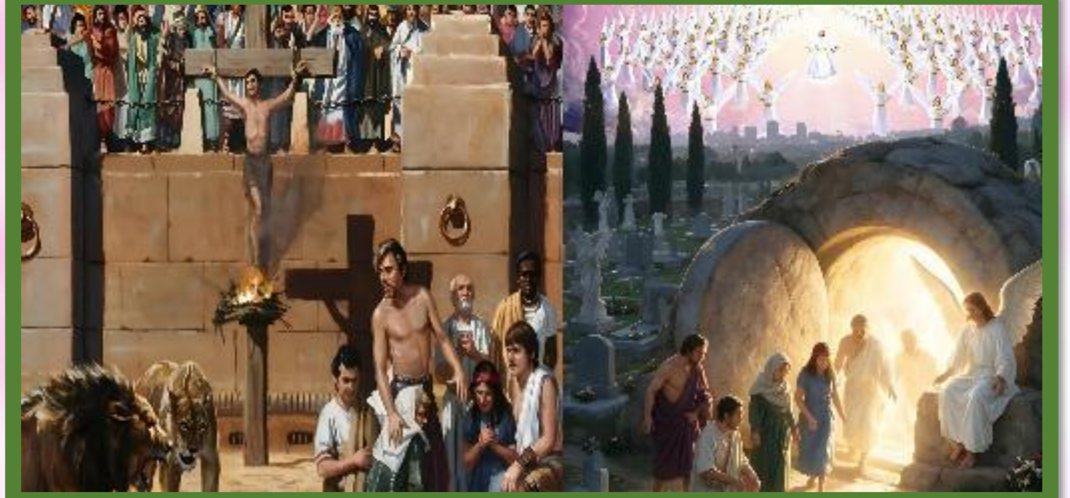

വിശ്വാസികളുടെ കടമകൾ

സമാധാനത്തിൻറെ ദൂതുവാഹകർ

“അതിന്നൊക്കെയും ദൈവം തന്നേ കാരണഭൂതൻ; അവൻ നമ്മെ ക്രിസ്തുമൂലം തന്നോടു നിരപ്പിച്ചു, നിരപ്പിന്റെ ശുശ്രൂഷ ഞങ്ങൾക്കു തന്നിരിക്കുന്നു..” (2 കൊരിന്ത്യർ 5:18)

സഭയുടെയും (ഓരോ അംഗത്തിന്റെയും) ജീവിതത്തെ നിയന്ത്രിക്കേണ്ട പ്രേരകശക്തി ഇതാണ്: "ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹം നമ്മെ നിർബന്ധിക്കുന്നു" (2 കൊരിന്ത്യർ 5:14). ഈ സ്നേഹത്തിൽ എന്താണ് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്, എന്താണ് നമ്മെ നിർബന്ധിക്കുന്നത്?

ക്രിസ്തു തന്റെ ജീവൻ നൽകിയത് സ്നേഹത്തിൽ നിന്നാണ്. ഇത് അവനുവേണ്ടി ജീവിക്കാൻ നമ്മെ നിർബന്ധിക്കുന്നു (2 കൊരിന്ത്യർ 5:14-15).

ക്രിസ്തു നമ്മെ പുതിയ സൃഷ്ടികളാക്കി. ഇത് നമ്മുടെ പഴയ ജീവിതം ഉപേക്ഷിക്കാൻ നമ്മെ നിർബന്ധിക്കുന്നു (2 കൊരി. 5:17).

ക്രിസ്തു നമ്മെ ദൈവവുമായി നിരപ്പിച്ചു. ഇത് നമ്മെ നിരപ്പിന്റെ സ്ഥാനപതികളാകാൻ നിർബന്ധിക്കുന്നു (2 കൊരി. 5:18-20).

അതുകൊണ്ട് ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹം നമ്മെ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു സമൂലമായ മാറ്റത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹം ജീവിക്കുന്നത് ആ സ്നേഹം മറ്റുള്ളവരുമായി പങ്കിടുന്നതിനും, "ദൈവവുമായി അനുരഞ്ജനപ്പെടുവിൻ" (2 കൊരി. 5:20) എന്ന പ്രത്യാശയുടെ സന്ദേശം സ്വീകരിക്കാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിനും നമ്മെ നയിക്കുന്നു.

സംയുക്ത പരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലം

"പ്രിയമുള്ളവരേ, ഈ വാഗ്ദത്തങ്ങൾ നമുക്കു ഉള്ളതുകൊണ്ടു നാം ജഡത്തിലെയും ആത്മാവിലെയും സകല കന്മഷവും നീക്കി നമ്മെത്തന്നേ വെടിപ്പാക്കി ദൈവഭയത്തിൽ വിശുദ്ധിയെ തികെച്ചുകൊൾക.." (2 കൊരിന്ത്യർ 7:1)

പഴയനിയമത്തിലെ വിവിധ ഭാഗങ്ങൾ സംയോജിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, വിശുദ്ധിയിലേക്കുള്ള ആഹ്വാനത്തെയും അതിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങളെയും പൗലോസ് സംഗ്രഹിക്കുന്നു (2 കൊരി. 6:16-18):

വിളിക്കപ്പെട്ടു

- പാപസ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് പുറത്തുകടക്കുക
- പാപികളിൽ നിന്ന് വേർപെടുക
- അശുദ്ധമായത് തൊടരുത്

പരിണതഫലങ്ങൾ

- ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ വസിക്കും
- ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ദൈവമായിരിക്കും
- നിങ്ങൾ എന്റെ ജനമായിരിക്കും
- ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്വീകരിക്കും
- നിങ്ങളുടെ പിതാവായിരിക്കും

വിശുദ്ധിയിലേക്കുള്ള ക്ഷണം ശുശ്രൂഷകരുടെയും അംഗങ്ങളുടെയും ദൈനംദിന ജീവിതത്തെ ബാധിക്കുന്നു:

- ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സഹിക്കുക (2 കൊരി. 6:4-5)
- ആത്മാവിന്റെ ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ (2 കൊരി. 6:6)
- സത്യസന്ധരും നീതിമാന്മാരുമായിരിക്കുക (2 കൊരി. 6:7)
- ഏത് സാഹചര്യത്തിലും ഉറച്ചുനിൽക്കുക (2 കൊരി. 6:8-10)
- നമ്മുടെ ഹൃദയം മറ്റുള്ളവർക്കായി തുറക്കൽ (2 കൊരി. 6:11-13)
- അവിശ്വാസികളുടെ ദോഷകരമായ സ്വാധീനത്തിൽ നിന്ന് നമ്മെത്തന്നെ വേർപെടുത്താൻ (2 കൊരി. 6:14-15)

കൂട്ടായ പരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലം

ആശ്വാസവും സന്തോഷവും

“നിങ്ങളോടു എനിക്കുള്ള പ്രാഗത്ഭ്യം വലിയതു; നിങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ പ്രശംസ വലിയതു; ഞാൻ ആശ്വാസംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങളുടെ സകല കഷ്ടതയിലും സന്തോഷം എനിക്കു കവിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.” (2 കൊരിന്ത്യർ 7:4)

പ്രശ്നങ്ങൾ നേരിട്ടെങ്കിലും പൗലോസ് അതിയായി സന്തോഷിച്ചു. (2 കൊരി. 7:4). ഈ സന്തോഷത്തിന് കാരണമെന്തായിരുന്നു?

കൊരിന്ത്യർക്ക് പൗലോസ് കഠിനമായ ഒരു കത്തെഴുതിയിരുന്നു, അത് അവരെ ദുഃഖിപ്പിച്ചു (2 കൊരി. 7:8). എന്നാൽ ആ ദുഃഖം അവരെ മാനസാന്തരത്തിലേക്ക് നയിച്ചു (2 കൊരി. 7:9-10). ഇത് പൗലോസുമായുള്ള അവരുടെ ബന്ധത്തിലും പരസ്പരമുള്ള ബന്ധത്തിലും പൂർണ്ണമായ മാറ്റം വരുത്തി (2 കൊരി. 7:11-12).

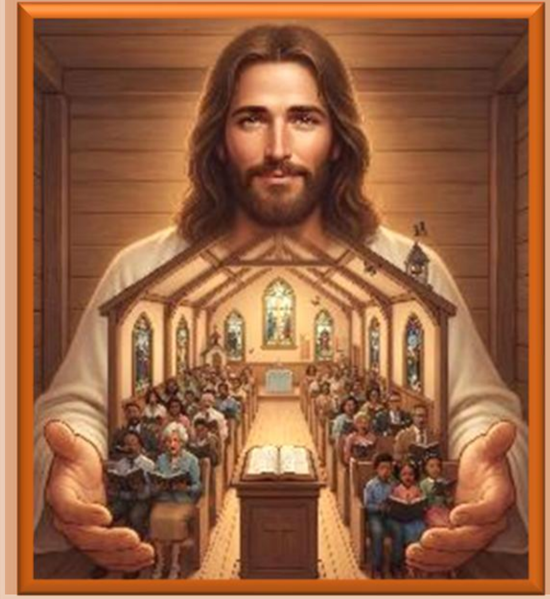

അങ്ങനെ എല്ലാവർക്കും ആശ്വാസം ലഭിച്ചു. പൗലോസിന്റെ കൂട്ടാളിയായ തീത്തോസിന് ആശ്വാസം ലഭിച്ചു. (2 കൊരി. 7:7). തീത്തോസിന്റെ വരവിൽ പൗലോസിന് ആശ്വാസം ലഭിച്ചു (2 കൊരി. 7:6). കൊരിന്ത്യർക്ക് ആശ്വാസം ലഭിച്ചു, അത് പൗലോസിനും ആശ്വാസം നൽകി (2 കൊരി. 7:13).

എന്നാൽ പൗലോസ് അതിന് ഒരു മഹത്വവും എടുത്തില്ല. പാസ്റ്റർമാർക്കും അംഗങ്ങൾക്കും സന്തോഷവും ആശ്വാസവും ആസ്വദിക്കാൻ കഴിയുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അത് ദൈവം "എളിയവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു" (2 കൊരി. 7:6a)എന്നത് കൊണ്ടാണ്.

““ശുശ്രൂഷ എന്നാൽ സേവനം എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്, ഈ ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് നാമെല്ലാവരും വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സ്വയം പ്രസാദിപ്പിക്കുന്ന ജീവിതം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ഏതൊരാളും ദൈവത്തിന് അപമാനമാണ്. എന്റെ സഹോദരീസഹോദരന്മാരേ, സത്യത്തിന്റെ വെളിച്ചം അവരുടെ പാതയിൽ പ്രകാശിക്കാത്തതിനാൽ എല്ലാ വർഷവും ആയിരക്കണക്കിന് ആത്മാക്കൾ നശിച്ചുപോകുകയും പാപങ്ങളിൽ മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ?”

നമ്മുടെ ലോകത്ത് വലിയൊരു പ്രവൃത്തി ചെയ്യാനുണ്ട്. അന്യഭാഷാവരം കൊണ്ടോ അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടോ അല്ല, മറിച്ച് ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രസംഗം വഴിയാണ് പുരുഷന്മാരെയും സ്ത്രീകളെയും മാനസാന്തരപ്പെടുത്തേണ്ടത്. ലോകത്തെ മെച്ചപ്പെടുത്താനുള്ള ശ്രമം എന്തിനാണ് വൈകിപ്പിക്കുന്നത്?

EGW (Reflecting Christ, August 30)